

[Jens Jensen.]

Jeg vil saa blot til Slutning udtale Haabet om, at det maa lykkes at faa Forslaget ført igennem Rigsdagen. Jeg er ganske overbevist om, at det Forsøg, der her gøres for at komme bort fra de kommunale Bygningsskatter, vil vise sig at være et Skridt i den rigtige Retning. Som jeg sagde til at begynde med, er det ganske givet, at mange af de økonomiske Vanskeligheder, som store Dele af den danske Befolkning har maattet prøve, og den Erhvervstrængsel, vi har været Vidne til, kunde have været undgaaet, dersom Lovgivningsmagten i 1903, da Hartkornsskatterne var blevet forældede, var gaaet Grundskyldens naturlige og rette Vej og ikke havde belemret os med Bygningsskatten. Dyre er de Erfaringer, som det danske Samfund har indhøstet paa sin lange Omvej fra Hartkornsskatter til Grundskyld. Det maa derfor haabes, at dette ret beskedne Forsøg paa at yde Arbejde og Virksomhed en hjælpende Haand maa lykkes. Man hører jo alle Vegne fra et Raab og Paamindelse om, at man skal støtte dansk Arbejde, og det er naturligvis rigtigt, som danske Borgere er vi pligtige at støtte dansk Arbejde. Men jeg mener ogsaa, at dette Forslag er en Opfordring fra Regeringen til Rigsdagen om at støtte dansk Arbejde, og jeg vil haabe, at Opfordringen maa blive efterkommet. Det var efter min Mening et Forslag af denne Art, som den forrige Regering burde have fremlagt, den Regering, der efter eget Sigende havde til Maal at billiggøre Produktionen. Her havde man en smuk Lejlighed til paa virksomhedsfuld Maade at billiggøre Produktionen og derved gøre den mere konkurrencedygtig. Det vilde ske ved at lette den for de Millioner i Bygningsskat, den i lang Tid havde maattet udrede. En Omlægning af Ejendomsskylden til Grundskyld betyder bedre Vilkaar for Arbejde og Virksomhed. Det foreliggende Lovforslag har til Formaal at fremme disse Virksomheder. Jeg vil gentage, hvad jeg tidligere, ogsaa fra dette Sted, har sagt, at vil man ære Arbejdet, og det vil vi i Grunden allesammen, er det ikke nok, at man gør det i Ord, det, der betyder noget, er, at man viser det i Handling. Og jeg mener, at en saadan Handling er netop det foreliggende Lovforslag. Derfor vil jeg haabe trods alt, hvad der er fremført, at det alligevel maa lykkes at faa Forslaget gjort til Lov.

Hans Hansen: Angaaende det foreliggende Lovforslag om en Ændring af den

kommunale Ejendomsbeskatning vil jeg gerne paa Retsforbundets Vegne gøre nogle faa Bemærkninger. Dette Lovforslag er et Forsøg paa at videreføre det i 1926 paa-begyndte Skridt om Tilbageføring af den faste Ejendomsskat i Kommunerne, saaledes at den igen som før 1903 kommer til at hvile paa Grund og Jord, medens den den Gang blev ført over paa Bygninger og andet, og det kan naturligvis fra vor Side kun hilses med Tilfredshed. De Vanskeligheder, der særligt er fremhævet fra de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti, skal ikke underkendes fra vor Side. Saadanne Vanskeligheder vil altid være til Stede, naar Ændringer i Skattesystemet skal foretages. Særlig naar det drejer sig om et gennem 27 Aar anvendt Beskatningssystem som Ejendomsskylden, kan disse Vanskeligheder naturligvis ikke udeblive. Sagen er jo, at det skattefri Afdrag paa Bygninger fra 3 000 til 5 000 Kr. har givet størst Lettelse for de Ejendomme, som i Forhold til Jord og Grund har mindst Bygninger, og denne Lettelse gennem det herskende System er efterhaanden ganske naturligt gaaet ind som et Led i Omsætningen og Handelen med Ejendomme. Derved bliver Vanskelighederne naturligvis ikke mindre. Nu er den Forskydning, der tilsyneladende vil finde Sted ved Omlægningen af den sidste Rest af Ejendomsskyld til Grundskyld, ikke saa alvorlig, som nogle af de ærede Ordførere har villet fremstille det, fordi den Beskatning af Bygningerne, der nu sker, i alt Fald for Forretningsejendommens Vedkommende ganske naturligt for en stor Del overvælttes paa Varepriserne. Skatter fordyrer jo overalt Varepriserne, idet de gaar ind som et fast Led i Forretningsmandens Udgiftsbudget. Jo mere Skat man paalægger Arbejde, Varer og Bygninger, desto dyrere skal det blive, og desto mindre bliver som Følge Købeevnen hos Forbrugerne. Og omvendt, jo mere man kan lette Arbejde, Varer og Bygninger, desto billigere bliver det, og des mere bliver der at forbruge og bygge. Alt dette er saa saare naturligt, jeg forstaar derfor ikke den Frygt, der kan næres overfor dette Lovforslag.

Det gaar jo, som man siger, heller ikke saa strengt til, som Præsten prædiker, heller ikke som det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Fibiger prædikede det her i deres Frygt for dette Lovforslag; thi en stor Del af disse Ejendomsskatter, i alt Fald dem, der hviler paa Bygningerne som Ejendomsskyld, betales antagelig af Forbrugerne indirekte gennem højere Varepriser. Den Forskydning, der vil ske til